

'Ολα Όλα

Το Σύμβολόν μας : ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Ν. Α. ΣΑΡΑΔΟΣ

Τμήμα έγγραφής έξαμήνου

Διά την Τουρκίαν Γρ. 10
,, τὸ έξωτερικόν Φρ. 3

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

→ ΓΡΑΦΕΙΑ ←

Γαλατᾶ, Πεμπτοπάζαρον, Σαασιή Χάν, 16

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

ΑΡ. Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ

Τὸ φύλλον άπανταχοῦ τοῦ Κράτους παρ. 20.

Αί άποδείξεις δέον νά φέρωσι τὰς υπογραφὰς τοῦ διευθυντοῦ καί διαχειριστοῦ.

Η ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΧΟΡΩΝ

Οί οργανωται τῆς έτησίαις ευεργετικῆς έορτῆς, την όποίαν τὸ Έτρετά τῆς Γαλλίας προσφέρει εις τούς ξένους του, ἔσχον ἑφέτος μίαν ιδέαν πολὺ ἔπιτυχή. Όλαι αἱ νεάνιδες τῆς ὠραίας αὐτῆς λουτροπόλεως συνηνώθησαν ὡς ὑπὸ μαγικὴν ράβδον διὰ νὰ ἀναζωογονήσουν μίαν ἑποχὴν εἰδυλλιακὴν, ἀπὸ τῆς ὁποίας μᾶς χωρίζουν ἑξήκοντα καὶ πέντε αἰῶνες. Τὸ Έτρετά μετεβλήθη εἰς Τανάγραν.

Κατὰ τὴν θαναμασίαν αὐτὴν ἑορτὴν ἐνόμιζέ τις ὅτι αἱ μετῶπαι

τῶν ἀρχαίων ναῶν καὶ τὰ ἀνάγλυφα ἀφῆκαν τούς στηλοβάτας των καὶ κατῆλθον εἰς τὸ γραφικόν ἐκεῖνο τοπεῖον, ἀφοῦ πρῶτον ἀνέλαβον τὴν πνοὴν εἰς τὰ στήθη των. Καὶ πραγματικῶς, ἡ ἔπιτυχία τῆς μιμῆσεως ὑπῆρξε καταπληκτικὴ· οἱ ἀρχαῖοι ἑλληνικοὶ χοροὶ οὐδέποτε παρεστάθησαν καλλίτερον, τὰ θεομὰ δὲ συγχαρητήρια τοῦ παρευρεθέντος πικνοῦ πλήθους καὶ αἱ γενναῖαι ὑπερ τῶν πτωχῶν εἰσπράξεις ἀποτελοῦσι τὴν καλλιτέραν ἔνδειξιν.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ

ΔΕΛΤΙΟΝ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, καθὰ προηγγελλόμεν, συνήλθον ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ' οἱ πρωτοβάθμιοι καὶ δευτεροβάθμιοι ἀντιπρόσωποι τῶν ἐνοριῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπως ἐκλέξωσι τοὺς δύο ὀριστικούς ἀντιπροσώπους Πρωτευούσης, οἵτινες, ὡς γνωστόν, θὰ παρακαθίσωσιν εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας, ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀπηύθυνε σοβαροτάτην καὶ σπουδαιοτάτην προσλαλίαν, ἣτις ἀπησχόλησε καὶ ἀπασχολεῖ ἐτι τὸν τύπον καὶ ἰδίᾳ τὸν τουρκικόν, ὅστις, δυστυχῶς, παρεξετράλη εἰς διαφόρους κατὰ τε τοῦ Ἐθνάρχου καὶ Πατριάρχου ἡμῶν καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὕβρεις, αἵτινες, πάντως, δὲν συντελοῦσιν εἰς τὴν ἐπιζητούμενην ἀδελφοποίησιν καὶ εἰς τὴν ἔνωσιν τῶν διαφόρων ἐν τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει Ἐθνοτήτων.

Δυστυχῶς τὸ στενὸν τοῦ χώρου τοῦ ἀνα χειρας περιοδικοῦ δὲν ἐπιτρέπει ἡμῖν τὴν πλήρη δημοσίευσιν τῆς πολυκρότου ταύτης ἀγορεύσεως τοῦ Πατριάρχου, ὅστις, ἀναπτύξας τὸν σκοπὸν τῆς συγκλήσεως τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως καὶ διυλίσας περὶ τῆς παρούσης σπουδαίας καταστάσεως τῶν πραγμάτων, ἀνέφερεν ὅτι καὶ ἄλλοτε τὸ Πατριαρχεῖον ἠναγκάσθη νὰ συγκαλέσῃ Τοπικὴν Σύνοδον καὶ Ἐθνοσυνέλευσιν, ὅτε τὸ Πατριαρχεῖον ἐθεώρησεν ἀναγκαίαν τὴν διαρρυθμίσει τῶν Ἐθνικῶν Κανονισμῶν συμφώνως πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν τότε περιστάσεων.

Ἡ Α. Θ. Π., ἀνακοινώσασα τὰ τῆς μεταβάσεως Αὐτῆς ἐν τοῖς Ἀνακτόροις, τὰ τῆς πολιτείας τοῦ ἱπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐπιστρέψαντος τὰ ἐπίσημα ἐγγραφα τοῦ Πατριαρχείου, κατέληξεν οὕτως : « Ἀδίκως ἐκακίσθημεν, ἀδίκως κατηγορήθημεν, ἀδίκως τὸ ἔργον ἡμῶν ἐχαρακτηρίσθη, ὡς ἐχαρακτηρίσθη ὑπὸ τοῦ τουρκικοῦ τύπου. Οὐδὲν ἀφ' ὧν φαντάζονται οἱ κύριοι οὗτοι ἔχουσιν ἐν νῷ τὰ Δύο Σώματα καὶ τὸ ἡμέτερον Γένος. Ἐκ καθήκοντος ἱεροῦ ἡμεῖς ἔχομεν πάντοτε ὑπ' ὅψει τὴν προφυλακὴν τῶν δικαίων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους. Ἐὰν μὴ ἐκτελέσωμεν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαβείας καὶ νομοταγείας τὸ καθήκον ἡμῶν, θὰ εἴμεθα τότε ἀνάξιοι τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἐθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπερ ἰδῶκαν ἡμῖν τὴν ἐντολήν ταύτην. Ἀέναντι ὅμως τοιαύτης νομοταγοῦς, καὶ εὐσυνειδήτου ἐργασίας ἡμῶν τί ἀπαντῶμεν ;

»Βίαν τρομεράν καὶ πρωτάκουστον ! Συμβαίνουσιν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις κατὰ τῶν Ἀρχιερέων πράγματα, τὰ ὅποια δὲν συνέβαινον οὔτε πρὸ 100 ἐτῶν.

»Τὸ Πατριαρχεῖον ἴκαμε καὶ ἐκτελεῖ τὸ καθήκον αὐτοῦ, ὅπως τὸ ἔθνος ἡμῶν ἴδῃ ἡμέρας πραγματικῆς ἰσονομίας καὶ δικαιοσύνης.»

Μεθ' ὃ ἡ συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων ἐξέλεξε διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας τοὺς κ. κ. Α. Παντζίρη καὶ Α. Καζανόβαν ὡς ἀντιπροσώπους Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν τῷ μέσῳ δὲ τῆς ἐβδομάδος τὰ Δύο Σώματα συνελθόντα ἠνοῖξαν τὰ ψηφοδέλτια τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν, ἐξελέγησαν δὲ οἱ Σεβ. Μητροπολίται Νικομηδείας κ. Φιλόθεος διὰ ψήφων 66, Νικαίας κ. Βασίλειος 62, Ἐφέσου κ. Ἰωακείμ 60, Ἡρακλείας κ. Γρηγόριος 60, Διδυμοτείχου κ. Φιλάρετος 58, Κιζίκου κ. Γρηγόριος 54, Σμύρνης κ. Χρυσόστομος 41, Δράμας κ. Ἀγαθάγγελος 41, Χίου κ. Ἰερώνυμος 34, Προύσης κ. Δωρόθεος 33, Ἰωαννίνων κ. Γερβάσιος 29, Σερρών κ. Απόστολος 28.

Ἀκολούθως ὑπὸ τῶν Δύο Σωμάτων ἐνεκρίθη ὅπως συνέλθῃ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις, κατὰ τὰ προαποφασισθέντα, τὴν προσεχῆ Τετάρτην, 1ην Σεπτεμβρίου.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

Γ. Σ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΜΙΛΙΑ

Η ΑΛΗΘΗΣ ΑΡΕΤΗ

Τὸ μέγα δίδαγμα τῆς σημερινῆς περικοπῆς τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι βεβαίως ἡ γνησία, ἡ ἀληθὴς ἀρετή. Δὲν θὰ ἐξετάσωμεν σήμερον περὶ αὐτῆς ὑπὸ τὴν μεταφυσικὴν αὐτῆς ἔποψιν· θὰ εἴπωμεν μόνον τινὰ πολὺ ἀπλούστερα, ἀλλὰ καὶ ἐν ταύτῳ πολὺ πρακτικά.

Ἡ ἀρετή, ἐκτὸς τῆς ἀξίας, τὴν ὁποίαν ἔχει αὐτὴ καθ' ἑαυτήν, κέκτηται καὶ μεγάλην κοινωνικὴν δύναμιν, εἶναι ὁ μέγας συνεκτικὸς τῶν ἀνθρώπων δεσμὸς καὶ ὁ ρυθμιστὴς τῆς εὐδαιμονίας των.

Ἄλλ' ἡ ἀρετή, καίτοι μία καὶ μόνη, ἐν τούτοις ὑπὸ τὴν διάφορον τῶν ἀνθρώπων ἀντίληψιν ὑφίσταται διχασμὸν τινα καὶ παρουσιάζεται εἰς διπλὴν ὑπόστασιν. Ὑπῆρξεν ἔποχή, καθ' ἣν ἐνάρετος ἐλογίζετο ὁ μὴ πράττων κακόν, ὁ μὴ ἀδικῶν, ὁ μὴ ὑπονομεύων τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν γαλήνην τοῦ ἄλλου καὶ ἡ ἔποχή αὐτὴ ἀποκρυσταλλοῦται εἰς τὸν Δεκάλογον. Ρίψατε ἐν βλέμμα εἰς αὐτόν : οὐ κλέψης, οὐ μοιχεύσης, οὐ ψευδομαρτυρήσης, οὐκ ἐπιθυμήσης, οὐ . . . , οὐ . . . Ἡ ἀπαγόρευσις ἀποτελεῖ τὸ κύριον αὐτοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς του στοιχείον. Ἴδου ἡ ἀρνητικὴ ἀρετή, τῆς ὁποίας θαυμάσιος τύπος εἶναι ὁ νεανίσκος τῆς σημερινῆς περικοπῆς, ὅστις μετὰ θάρρους καὶ ἀψευδῶς λέγει πρὸς τὸν Χριστόν : « τὰ πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου».

Ἔρχεται ὅμως ἡ ἄλλη ἔποχή, ἡ ἔποχή τῆς ριζικῆς μεταρρυθμίσεως καὶ τῆς ψυχικῆς τοῦ ἀνθρώπου ἀνακαινίσεως, ἡ ὁποία θεωρεῖ τὴν ἀρετὴν ἐκείνην ἀνεπαρκῆ.

— Ὅχι, λέγει ὁ Χριστός, δὲν ἀρκεῖ τις νὰ μὴν ἐφόνευσεν ἢ νὰ μὴν ἐκλεψῇ διὰ νὰ εἶναι ἐνάρετος. Πολλὰ καὶ ποικίλαι περιστάσεις δύνανται νὰ συντελέσωσιν, ὥστε ἀνθρώπος καὶ μὲ κακοῦργα ἐνστικτικὰ νὰ μὴ διαπράξῃ τὰ ἐγκλήματα ταῦτα. Πρέπει καὶ νὰ δράσῃ ἐπωφελῶς, πρέπει νὰ ὠφελήσῃ τὴν κοινωνίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ζῇ, πρέπει διὰ δράσεως καὶ ἐνεργοῦ ἀρετῆς νὰ δείξῃ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην του.

Δὲν ὑπάρχει, πραγματικῶς, ὠραιότερον καὶ ἐπωφελέστερον τῆς ἀληθοῦς ταύτης καὶ χριστιανικῆς ἀρετῆς, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει τὴν ἐπωφελῆ δράσιν καὶ τὴν σκέψιν πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων τῶν ἄλλων. Δύναται ἄρα γε νὰ ὑπάρξῃ εὐτυχέστερον κοινωνία ἐκείνης, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἕκαστος, ἀποβάλλων τὴν φροντίδα τῆς περιφρουρήσεως τῶν ἑαυτοῦ συμφερόντων, ἐργάζεται καὶ προσπαθεῖ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ;

Μὴ νομίσητε δὲ ὅτι αἱ ἀρχαὶ αὗται εἶναι ἀπλᾶ θεωρίαι καὶ μόνον εὐσεβεῖς πόθοι οὐχί. Καίτοι παρῆλθον εἴκοσιν αἰῶνες ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀντήχησαν τὰ θεῖα ταῦτα λόγια ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Χριστοῦ, ἰδού ὅτι εἰς τὰ μᾶλλον προηγμένα κράτη τῆς Εὐρώπης ἐμφανίζονται τὰ συστήματα τῆς ἀμοιβαιότητος (mutualisme) καὶ ἀλληλοβοηθείας (socialisme), τὰ ὁποῖα, ὡς φαίνεται, θὰ ἔλθῃ στιγμή νὰ ἐπικρατήσωσιν ἐφ' ἅπασαν τὴν κοινωνίαν, ἡ ὁποία ἀπέκαμε πλέον ν' ἀλληλοπολεμῆται καὶ νὰ ἐξαντλήται εἰς ἐφεύρεσιν νεωτέρων καὶ ἀσφαλεστέρων τρόπων ἐξοντώσεως.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Τὸ γεγονός τῆς ληξιάσης ἐβδομάδος εἶνε ἡ ἐπίδοσις προφορικῆς ἀπαντήσεως τῶν προστατῶν Δυνάμεων εἰς τὴν Ὁθ. Κυβέρνησιν σχετικῶς πρὸς τὰς ἐκλογὰς τῶν Κρητῶν εἰς τὴν Ἑλλ. Ἐθνοσυνέλευσιν. Καίτοι ἡ ἀπάντησις ἦτο ἡμειπισθίμως γνωστὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐν τούτοις αὐτὴ οὐδόλως ἐφάνη ἱκανοποιημένη ἐξ αὐτῆς, ἠτοίμασε δὲ νεωτέραν διακρίνωσιν, δι' ἧς παρακαλεῖ τὰς προστατίδας, ὅπως προβῶσιν εἰς τὴν ὀριστικὴν λύσιν τοῦ κρητικοῦ ζητήματος.

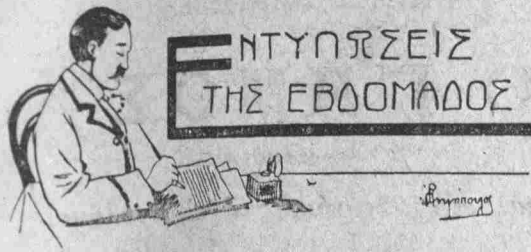
Σχετικὴ πρὸς τὸ ζήτημα φαίνεται καὶ ἡ ἐνταῦθα ἀφίξις τοῦ Γάλλου ἐν Λονδίῳ πρεσβευτοῦ κ. Ι. Καμπῶν. Ὁ διαπρεπὴς οὗτος διπλωμάτης, πρὸ τοῦ ἔλθῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν, διέμεινεν ἡμέρας τινὰς εἰς Ἀθήνας. Καίτοι δὲ τὸ ταξίδιον τοῦτο κηρύσσεται ὡς ταξίδιον ἀναψυχῆς, ὑπάρχουσι πολλοὶ οἱ πιστεύοντες ὅτι μεγάλως θὰ ἐπιδράσῃ εὐνοικῶς πρὸς παγίωσιν τῆς εἰρήνης.

Ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὸν στοιχείον διὰ τὴν Τουρκίαν θεωρεῖται ἡ παραίτησις τῶν κ. κ. Μιχελιδάκη, Κουνδούρου καὶ Παπαμαστοράκη, ἐκλεγέντων εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνοσυνέλευσιν. Ἡ παραίτησις αὕτη ἐνεποίησεν ἀγαθὴν εἰς τὴν Εὐρώπην ἐντύπωσιν.

Τὰ ἄλλα ζητήματα εὐρίσκονται εἰς τὸ αὐτὸ ἀσαφὲς σημεῖον. Ἡ Βουλγαρία ἐξακολουθεῖ νὰ τηρῇ στάσιν δυσηρεστημένου καὶ ἡ Τουρκία δὲν ἀπέβαλε τελείως τὴν πιθανότητα ταυτοχρόνου πολέμου πρὸς τὴν Βουλγαρίαν καὶ Ἑλλάδα, δι' ὃ καὶ ἐτοιμάζεται. Ἐν τούτοις ὑπάρχον ἐνδείξεις ὅτι αἱ τοιαῦται προπαρασκευαὶ δὲν θὰ χρησιμοποιηθῶσι, διότι ἡ Εὐρώπη ἔχει ἀδιάσειστον ἀπόφασιν νὰ παρακωλύσῃ πᾶσαν ἐνοπλον σύγκρουσιν ἐν Ἀνατολῇ.

Τὸ ζήτημα τοῦ δανείου πολὺ ἀπασχολεῖ τὴν Ὀθωμανικὴν Κυβέρνησιν. Μεγάλως δὲ σχολιάζεται ἡ στάσις τοῦ κ. Πισῶν, δηλώσαντος ὅτι μόνον ὑπὸ ὄρους θὰ συγκατατεθῇ νὰ δεχθῇ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δανείου τούτου εἰς τὸ χρηματιστήριον τῶν Παρισίων.

Τὴν 1 προσεχοῦς Σεπτεμβρίου δύο Ἐθνοσυνελεύσεις θὰ ἀρχίσουν τὰς ἐργασίας των. Ἡ ἐν Ἀθήναις ἀκόμη δὲν ἔλαβε τὸν χρωματισμόν της· ἡ δὲ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἄγνωστον πρὸ ποίας στάσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως θὰ εὐρεθῇ.

ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Δέν εμπορῶ νά διαβάσω οὔτε μίαν ἀνακάλυψιν τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, χωρὶς νά αἰσθανθῶ εἰς τὴν καρδίαν μου κάτι τι ἀπροσδιόριστον, μίαν ἀφελῆ συμπάθειαν, ἓνα οἶκτον πρὸς τοὺς μάρτυρας ἐκείνους, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ, τῶν ὁποίων ἡ ὑγεία πίπτει θῦμα ἐνὸς ἰδανικοῦ, μιᾶς ἀφοσιώσεως, μιᾶς ἀνάγκης.

Ἴσως νομίσῃτε ὅτι σᾶς ὁμιλῶ διὰ τοὺς μεγάλους ἰατρούς, διὰ τοὺς χαλκεντέρους πειραματιστάς, οἱ ὅποιοι ἀφιερώνουν ὁλόκληρον τὴν ζωὴν των, ἔξαντλοῦν καὶ τὸ τελευταῖον κύτταρον τοῦ ἐγκεφάλου των διὰ ν' ἀνακουφίσουν ἀπὸ φρικώδη βάσανα τὴν ἀνθρωπότητα, ἥτις ἀποτίνει τὰ ἐπίχειρα τῶν ἀτασθαλιῶν της.

Δέν ὁμιλῶ περὶ αὐτῶν, διότι φρονῶ ὅτι δέν ἀξίζουσιν τὸν οἶκτον οἱ ἀνθρώποι αὐτοί, οἱ ὅποιοι, ὅσονδήποτε φιλόανθρωποι καὶ ἀνλογισθῶσι, δέν εἶναι δὲ καὶ τόσον, ὥστε νά μὴ ἀποβλέψωσι πρὸς τὴν ὑστεροφημίαν καὶ τὴν δόξαν τῆς γῆς. Θέλω νά ὁμιλήσω, θέλω νά γράψω ἔστω καὶ δύο γραμμὰς, διὰ τὰς ταπεινάς ἐκείνας ὑπάρξεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐν τῷ ἐγωισμῷ μας νομίζομεν, ὅτι ἔχομεν δικαίωμα νά πειραματιζώμεθα, περὶ ἐκείνων, αἵτινες ὑφίστανται τὰ βάσανα τῶν δηλητηρίων καὶ τοὺς σπασμούς τῆς σμίλης διὰ νά χαρίσωσιν εἰς ἡμᾶς τὴν γνώσιν, διὰ νά προσφέρωσιν εἰς ἡμᾶς ἐν φάρμακον.

Ὁ ἀνθρώπος ἐν τῷ ἐγωισμῷ του θυσιάζει ὑπάρξεις, αἵτινες ἐπὶ τέλος πρέπει νά ζήσουν καὶ αἵτινες θὰ μείνωσιν ὅλως διόλου ἀμέτοχοι τῶν ὠφελειῶν, τὰς ὁποίας προσφέρουσι καὶ ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐπωφεληθῇ μόνος αὐτός.

Εἰς τὸ τελευταῖον βλέμμα τῶν θνησκόντων ἐκείνων ζώων, τῶν μαρτύρων αὐτῶν καὶ προδρομῶν τῆς ἐπιστήμης, βλέπω διὰ τῆς διανοίας κάτι τι ἄν παράπονον, ὡσάν στόνον. Δέν εἶναι στεναγμὸς λύπης, διότι ἐγκαταλείπουν τὴν ζωὴν, δέν εἶναι ἐκφρασις πόθου νά μὴ ἀποθάνωσι—τὰ ζῶα εἶναι πολλάκις τοῦ ἀνθρώπου γενναιότερα—ἀλλ' εἶναι παράπονον, διότι μέσα εἰς ὅλην τὴν κίνησιν τῶν ἐφευρέσεων τὰ πτωχὰ ἐκεῖνα ζῶα οὐδὲ συμποθείας ἀξιοῦνται, οὐδὲ κἂν μνημονεύονται.

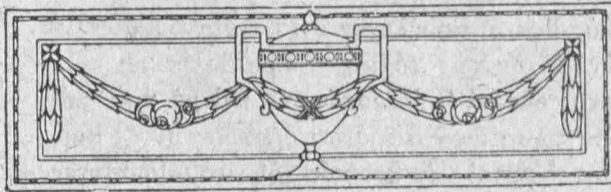
Ὁ ἐφευρέτης τοῦ ἀντιφαρμάκου τοῦ καρκίνου, ἡ τῆς σφιρίλιδος, εἶναι πασίγνωστος, ἡ λεγεὼν ὅμως ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐχάρισαν εἰς τοὺς ἐφευρέτας αὐτοὺς τὴν δόξαν, μένει λησμονημένη καὶ ἀφανής.

Ποῖος θὰ συλλογισθῇ διὰ τὰ πτωχὰ ἐκεῖνα ζῶα!

Γνωρίζω ὅτι αἱ αἰσθηματικαὶ αὐταὶ γρομ-

μαὶ δέν θὰ ἀποτρέψωσι τὴν ἐπιστήμην νά πειραματίζηται ἐπ' αὐτῶν, γνωρίζω ὅτι πάντοτε οἱ πρῶτοι, οἵτινες θὰ δεχθῶν ἢ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ τὴν θανατηφόρον ἐπίδρασιν, ἢ τῶν φαρμάκων τοὺς δορμειὺς πόνους, θὰ εἶναι τὰ ζῶα. Δέν ζητῶ νά σταματήσω αὐτό, ζητῶ μόνον ὀλίγον τόπον εἰς τὴν δόξαν, μίαν γωνίαν εἰς τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν ἡ ἀνθρωπότης ὅλη ὀφείλει νά ἔχη διὰ τοὺς πρῶτους τῆς ἐπιστήμης μάρτυρας, διὰ τοὺς σιγηλοὺς σωτῆράς της.

Θ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΟΣ ΜΑΡΚΟΥΙΖΟΣ

ΔΡΟΣΟΣ ΚΑΙ ΔΑΚΡΥ

Πρωὶ-πρωί, ὀλόχαρη,
ντυμένη 'ς τὸ διαμάντι,
κατέβαιν' ἀπ' τὸν οὐρανὸ
'ς τὴν γῆν μας ἡ δροσιὰ
κι' ἀπάντησε 'ς τὸν δρόμον της
τὸ ἄχαρο τὸ δάκρυ,
ποῦ πονεμένο στάλαζε
ἀπὸ πτωχοῦ καρδιά.

— Πόσο σὲ κλαίω, σὲ πονῶ,
περήφανη τοῦ λέγει·
ἡ ἄσπλαγχνός σου μοῖρα
σ' ἀδίκησε πολὺ
κ' ἐνῶ ἐγὼ λαμποκοπῶ
'ς τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ρόδου,
ἐσένα σ' εἶπ' ἀγνώριστο
νά κείτεσαι 'ς τὴν γῆ.

— Μὴ μὲ πονεῖς, ὦ ἀδελφή,
τῆς εἶπε καὶ τὸ δάκρυ·
τὴν ἴδια μοῖρα ἔχομε,
νομίζω, καὶ τὰ δύο,
ἐὰν ἐσένα σ' ὄρισαν
τὰ λούλουδα ν' ἀνοίγης,
ν' ἀνοίγω μ' ὄρισ' ὁ Θεὸς
ἐγὼ τὸν Οὐρανόν.

Ξάνθη.

Π. ΑΔΑΜΑΝΤΙΑΔΗΣ

Jean Moréas

Η ΖΩΗ

Μὴν πῆς ποτέ σου: «Εἶν' ἡ Ζωὴ χαρούμενη γιορτῆ».
Μόνο ἐν ἀνέγνωμο μυαλὸ τὸ λέει κι' οὐτιδανό.
Κι' οἶ: «Εἶν' ὀδύνη ἀτέλειωτη· τ' ἀχεῖλί σου μὴν πῆ.
Μόνον τ' ἀχεῖλι τ' ἀνανιτρον μπορεῖ νά τῶπῃ αὐτό...»

Γέλα, καθὼς τὴν Ἄνοιξιν σαλεύουν τὰ κλαριά
καὶ κλάψε ρᾶν τὸν ἀνεμο σὴν ἔρημην ἀκρογιαλιά.
Δοκίμασε ὅλα σὴν Ζωὴ: χαρὰ καὶ συμφορὰ
καὶ πῆς: «Εἶναι πολὺ» καὶ πῆς: «Εἶν' ὄνειρον οἰκία».

ΤΑΣΟΣ ΒΙΔΟΥΡΗΣ

Η ΘΑΛΑΣΣΑ

Πόσον ὠραῖον θέαμα παριστᾷ ἡ θάλασσα ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μας! Καὶ ποσάκις παρὰ τὴν παραλίαν της καθήμενοι καὶ πρὸς αὐτὴν ἀτενίζοντες, δέν ἀπερροφήθημεν ἐπὶ ὥρας μὲ τοὺς κυματισμούς της, τὰς ἀναπάλσεις της, τὰς συνοφρυώσεις της, τοὺς ρόχθους της, τὰ φύκη της, τοὺς κόχλους της, τοὺς ἀφρούς της, τὰς φιλοπαίγμονας κινήσεις της, τὰ σκιρτήματά της! Μὲ ἀτέρμονα ὡς ἡ ἔκτασις της ἀγάπην περισφίγγει καὶ περιπτύσσεται τὴν ξηρὰν, ἀσπαζομένη τὸ μέτωπόν της, καθ' ὃν τρόπον μία μεγάλη ἀδελφὴ θὰ ἐπέθετεν ἀλλεπάλληλα τὰ φιλήματά της ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς μικροτέρας. Καὶ ἐνῶ ἐκ πρώτης ὄψεως φαίνεται ὅτι παρεισέδυσσε μεταξὺ τῶν ἡπείρων διὰ νά τὰς διαχωρίσῃ καὶ ἀπομακρύνῃ, τοῦναντίον τὰς συνενώνει μὲ τὸ ὑγρὸν στοιχεῖόν της θαυμαστῶς. Αἱ Ἄλπεις καὶ τὰ Πυρρηναῖα εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς ξηρᾶς· ἀλλ' ἡ θάλασσα δέν ἔχει προτειχίσματα, δέν γνωρίζει ὄρη. Ἀκούραστος ὡς Ἄτλας παρέχει διαρκῶς τὰ νῶτά της εἰς μυριάδας λέμβων, φορηγίδων, πλοιαρίων καὶ ἀτμοπλοίων, τὰ ὁποῖα αὐλακίζουσιν αὐτὴν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, τώρα μὲν ἵνα μεταφέρουν τοὺς ἐπιβάτας τῆς μιᾶς ὄχθης εἰς τὴν ἀντίπεραν, τώρα δὲ ἵνα ἀναπληρώσουν τὰς ἐλλείψεις τῆς μιᾶς χώρας μὲ τὰ περισσεύματα τῆς ἄλλης. Εἶναι ἡ παγκόσμιος λεωφόρος. Πόσα πράγματα δέν θὰ ὑστεροῦμεθα χωρὶς τὴν θάλασσαν! Χωρὶς τὴν θάλασσαν δέν θὰ ἀνέπλεον πέραν τῆς Προποντιδος οἱ πεφημισμένοι Ἀργοναῦται, διὰ νά μετακομίσουν τὸ χρυσόμαλλον δέρας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Χωρὶς τὴν θάλασσαν δέν θὰ εἰσήλαυνον πρὸς τοὺς ὀρίζοντας τοῦ ἀγνώστου οἱ τολμηροὶ θαλασσοπόροι τῶν νεωτέρων χρόνων, διὰ νά ἀποκαλύψωσιν εἰς ἡμᾶς νέας χώρας, νέα πλούτη, νέα φάρμακα, νέας ἱστορίας, νέους ἀδελφούς. Ἀλλὰ καὶ αἱ ρεμβώδεις διανοίαι θὰ ὑστέρον κατά πολλά, ἐὰν ὁ Θεὸς δέν ἤπλωνεν ἐνώπιόν των τὴν θάλασσαν, ἐξ ἧς καὶ ποίησιν ἔσοχον διὰ τὸν ὑψηπέτη νοῦν, καὶ βάλαμον μελισταγῆς διὰ τὰ κεκηκῶτα στήθη, καὶ δρόσον πλουσίαν διὰ τοὺς καταπεπνημένους ὀργανισμούς νά πορισθῶσι δύναται. Ἀληθῶς εἶναι ὠραία ἡ θάλασσα, παρὰ τὰ ἀμμώδη ἢ βραχώδη κράσπεδα τῆς ὁποίας πολλάκις ἐκάθησα, μελετῶν τὴν μικρότητά μου καὶ ἀντιπαραβάλλον αὐτὴν πρὸς τὸ μεγαλεῖον τῶν ἔργων τοῦ Μεγάλου Θεοῦ.

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

πρωτοπρεσβύτερος τῆς ἐν Μάντισσεν
Ὁρθοδόξου Ἑλλ. Κοινότητος

ΤΙ ΧΕΙΜΩΝΑ

ΘΑ ΕΧΩΜΕΝ ΕΦΕΤΟΣ;

*Εκτίμησιν μεγάλην, θαυμασμόν, τρέφω εις τους αστρονόμους και μετεωρολόγους. Σοφοί άνθρωποι, υπέροχα πνεύματα.

*Από της Γης, του μικροσκοπικού τούτου πλανήτου, η μάλλον εκ του βάθους των δωματίων των, οι σοφοί αυτοί διερευνούν τον περιβάλλοντα αυτούς μυστηριώδη κόσμο, κατοπτρεύουσι τας κινήσεις των ουρανίων σωμάτων, ανασύρουσι τον πέπλον, τον καλύπτοντα το θαύμασιον και πάγκαλον μεγαλείον της Δημιουργίας.

Και τί δεν άνευρον, δεν έμελέτησαν, δεν καθώρισαν, μετά μαθηματικής ακριβείας, οι αστρονόμοι και μετεωρολόγοι; *Ο δορυφόρος ήμων είνε 49 φορές μικρότερος της Γης* απέχει της Γης 96 000 λεύγας. *Ο *Ηλιος εφύσκειται εις απόστασιν 37 εκατομμυρίων λευγών από της Γης* και είνε κατά 1,300,000 φορές μεγαλειότερος της Γης! *Ακόμη και το βάρος της Γης εξύγισαν οι αθεόφοβοι! Γνωρίζετε το βάρος της Γης; Μάθετέ το. Το βάρος της Γης, κατά τους αστρονόμους, είνε :

5, 875, 000, 000, 000, 000, 000, 000, 000 χιλιογράμμων !!!

*Ακόμη και τον δορυφόρον μας εξύγισαν. Το βάρος του είνε :

72,500,000,000,000,000,000,000 χιλιογράμμων !!!

*Επακριβώς καθώρισαν οι δαιμόνιοι αυτοί άνθρωποι τας τροχιάς των διαττόντων, τους πλανήτας και τους άπλανείς, διέκρινον όρη και ήφαιστεια και κρατήρας εις τον δορυφόρον και κηλίδας εις τον *Ηλιον και έφωτογράφησαν τα θαύμασια αυτά πράγματα.

*Εγνώρισαν και εξηκρίβωσαν την κίνησιν του *Ηλίου, του παρασύροντος μεθ' έαυτού και την Γην και το πλανητικόν σύστημα και το σύμπαν. *Απέδειξαν τετραγωνικώς, ότι ο άπώτατος πλανήτης του συστήματός μας είνε ο Ποσειδών και κατεμέτρησαν πάσας τας ουρανίας αποστάσεις. *Απέδειξαν επίσης ότι ο δορυφόρος ήμων διά να διανύση το σύνολον της τροχιάς του δαπανῶ 27 ήμέρας, 7 ώρας, 43 λεπτά και 11 δευτερόλεπτα! *Οποία θαυμασία ακριβεία της θετικής ταύτης επιστήμης! . . .

Και μόνον ταύτα; *Εμέτρησαν και άνωμάτισαν τ' άθροίσματα των έν τῷ Ουρανῷ σωμάτων. 1,034 είνε το όλον. *Εμέτρησαν και τ' άναλλοίωτα νεφελώματα, 4,042 είνε αυτά.

Και τί δεν εξηκρίβωσαν, και τί δεν άπεκάλυψαν; *Κατοίκους* εις την Σελήνην και εις τον *Αρην άνεκάλυψαν ακόμη . . . Σκοπεύουν μάλιστα τώρα να συνεννοώνται με τους κατοίκους αυτούς, και έλπίζουν ότι entente cordiale τοιαύτη ευνοϊκότερον θα έπιδράση επί της όψεως των γηϊνων πραγμάτων από την *εγκάρδιον συνεννόησιν* *Αγγλίας και Γαλλίας! . . .

✽

*Αφού οι αστρονόμοι και οι μετεωρολόγοι είνε τόσο σοφοί άνθρωποι, αφού διά της επιστήμης των ταύτης έμελετήθησαν, εξηκρίβώθησαν, άπεκαλύφθησαν, έφανερώθησαν τόσα μυστήρια των περι ήμās ουρανίων κόσμων, αφού οι δαιμόνιοι αυτοί άνθρωποι προαγγέλλουν και καθορίζουν κατά

ποίαν εποχήν, ήμέραν, ώραν, κατά ποίον λεπτόν και δευτερόλεπτον θα γίνουν αι εκλείψεις *Ηλίου, Σελήνης, αι επισκέψεις εις τον πλανήτην μας κομητών, αφού, λέγω, τόσο καλά γνωρίζουν τί γίνετα εκεί επάνω, εις το άπειρον, εις τον Ουρανόν, βεβαίως ακόμη καλλίτερον θα ήξεύρουσι και θα προβλέπουσι, τί θα γίνη έδω κάτω, εις την Γην μας, εις τον ιδιόν μας πλανήτην.

Μέχρι πρό ολίγου τοιαύτην ειχον πεποιθήσιν, πιστεύω δε ότι και ήμεις, άναγνώσταί, δεν άντιφρονεΐτε.

Τοιαύτην έχων πεποιθήσιν, μετά σεβασμού άνεγίνωσκον πάντοτε τας περι προγνωστικῶν του καιρού παρεχομένας πληροφορίας εκ μέρους των αστρονόμων και μετεωρολόγων. *Ο Φλαμαριών προέλεγεν ότι το φθινόπωρον θα είνε εαρινόν; Το έπίστευον. *Ο *Ιταλός Κάπη προέλεγεν ότι βαρύτατος θα είνε ο χειμών; Εΐχον την τόλμην ν' άμφιβάλλω;

*Απάτη οικτρά! *Ηπατώμην, και με ήμε και ήμεις, άναγνώσταί, οι άφρόνως όμοφρονούντες μοι.

Οι σοφοί αυτοί άνθρωποι, οι κατορθώσαντες να υποδείξωσι την φασματοσκοπικήν ανάλυσιν των ουρανίων σωμάτων, να καθορίσωσι την χημικήν σύστασιν αυτών, να καταμετρήσωσι την θερμότητα αυτών, οι σοφοί αυτοί, λέγω, οι προλέγοντες ότι μετά πάροδον έτών πολλῶν θα έχωμεν εκλείψεις *Ηλίου, Σελήνης, επισκέψεις κομήτου Χάλλεϋ, καθορίζοντες μάλιστα την ήμέραν, την ώραν, το λεπτόν, το δευτερόλεπτον αυτών, οι σοφοί αυτοί *άδυνατοῦν να προμαντεύουσιν* κατά το φθινόπωρον *εάν ο επερχόμενος χειμών θα είνε βαρῦς ή ήπιος*, ενῶ πρόγνωσις τοιαύτη, πολὺ περισσότερον βεβαίως ενδιαφέρει ήμās—ήμε περισσότερον, όστις και εφέτος σκοπεύω να διαχειμάσω έν *Αντιγόνη—ή ή επακριβῆς γνώσις της μεταξύ της *Αφροδίτης και του Διδος, αποστάσεως! . . .

Εις παρισινήν εφημερίδα σοβαράν άναγινώσκω τά έπόμενα :

«Τί χειμῶνα θα έχωμεν εφέτος; *Ημέτερος συντάκτης, επιθυμῶν να μάθῃ τούτο, μετέβη εις το κεντρικόν μετεωρολογικόν Γραφείον, όπου συνερχόμενοι οι διασημότεροι των σοφῶν μας επιδίδονται εις βαθείας μελέτας επί της ατμοσφαιρικής καταστάσεως.

— Τί χειμῶνα θα έχωμεν εφέτος; έρωτῶ ο δημοσιογράφος αστρονόμον φίλον του.

*Αντί πάσης απαντήσεως ο αστρονόμος γελά.

— Γελάτε; . . .

— Και κάμνω πολὺ καλά. Μάθετε, φίλε μου, ότι οὐδείς, άκούετε; οὐδείς είνε δυνατόν να προΐδῃ τί καιρόν θα έχωμεν μετά 48 ώρας. Δεν σῶς λέγω την ιδικήν μου μόνον γνώμην, είνε ή γενική γνώμη όλων των μετεωρολογικῶν Γραφείων του κόσμου. *Αφού λοιπόν άδυνατοῦμεν να προβλέπωμεν τον καιρόν μετά 48 ώρας, πῶς θέλετε να προΐδωμέν τί χειμῶνα θα έχωμεν;»

Και τώρα, μετά την έπίσημον ταύτην δήλωσιν, πιστεύσατε, εάν θέλετε, τας περι του προγνωστικῶν του καιρού άνοησίας του Κάπη και των όμοίων του.

*Ι. Μ. ΣΦΡΟΝΙΑΔΗΣ

ΓΝΩΜΑΙ

**Η καλλονή είναι ή υπογραφή του Θεού επί των έργων του.*

Αί ιδέαι της δικαιοσύνης και του ανθρωπισμού είναι ως το άνθος της αλόης, το όποιον άνθει κάθε 100 έτη.

Π. Μαργερίτ.

**Η νεότης δεν έχει άρκιτά υποφέρει διά να προΐξη να παρηγορη.*

Δεγκουβέ.

**Η καρδιά του άνδρός ή της γυναικός είναι εν δείγμα όλου του ανθρωπίνου είδους.*

Σάνδη.

Εις τί χρειάζεται λοιπόν ή ιστορία, άφ' ού κανείς δεν έπωφελεΐται άπ' αυτήν;

Μερμέ.

ΠΙΚΡΕΣ ΔΗΘΕΙΕΣ

Ο ΓΑΜΟΣ

Μερικαί παρατηρήσεις αντί προλόγου.

Κάποιος φιλόσοφος εΐπεν ότι «αί κοινωνίαι δεν μεταβάλλονται εύκολα και διά μιῆς και όταν έπιτελεσθῆ ή εξέλιξις των, ύπάρχουν μερικαί κοινωνικαί άρχαί, που εξακολουθοῦν να ύφίστανται ακόμη, ενῶ πράγματι εις οὐδέν χρησιμεύουσι, μένουσι όρθιαί χωρίς σκοπόν, όπως αΐ στῆλαι των άρχαίων βωμῶν, επί των οποίων δεν στηρίζονται πλέον ούτε μάρμαρα, ούτε προσόψεις, ούτε αγάλματα». Τέτοια κοινωνική άρχή είνε και ο γάμος.

*Ο γάμος, του οποίου αι περιπέτεια άπασχολοῦν τους συγγραφείς, τους κοινωνιολόγους, τους ευθυμογράφους, δεν είνε πλέον παρά μία ύποπτος επιχείρησις, της οποίας τας απολαύς καρπούται, αναλόγως των περιστάσεων, ή ο άνδρας ή η γυναίκα. *Αλλοτε ο γάμος καθίστα και μερικῶς ευτυχεΐς. Σήμερον τους καθιστῶ σχεδόν όλους δυστυχεΐς. Γιατί; . . .

Διότι ο άνδρας, τυφλῶς και άνεξετάστως συνδέει Ισοβίως την τύχην του με την πολυφρονον κόρην.

Διότι ή κόρη πέρνει τον πρώτον τυχόντα, άρκει να έχη παράδες, για να κάμνη τα λουσά της.

Διότι ο άνδρας εκλαμβάνει ως έρωτα τον πρώτον παλμόν, την πρώτην συγκίνησιν, που θα αισθανθῆ για κάποια γυναίκα, που θα ιδῆ για πρώτην, ίσως και μερικῶς κατά συνέχειαν φοράς, και επιθυμεί να συνδεθῆ μετ' αυτής δια των δεσμῶν του γάμου.

Διότι ή κόρη, όταν φθάσῃ σε μίαν ώριμην ηλικίαν, πρέπει να υπανδρευθῆ. Οι γονεΐς της δίδουν τότε τον Α., που «είνε καλό παιδί», άδιαφοροῦντες περι των αισθημάτων της κόρης των.

Αυτοί είνε οι κυριώτεροι λόγοι, δια τους οποίους ο γάμος καθιστῶ περισσότερους δυστυχεΐς, παρά ευτυχεΐς.

Και διά την ανάπτυξιν των ιδεῶν μου περι γάμου, δεν θα κουράσω την άναγνώστην του «*Απ' Ολα*» με μίαν στρουφηγήν, σχοινοτενή και σοβαράν μελέτην. Θα παραθέσω μόνον μερικῶς παραδείγματα, υπό τύπον συντόμων διηγημάτων.

Α'.

Ο ΚΟΥΜΠΑΡΑΣ

*Εγνωρίσθησαν μιῶ μέρα σ' ένα φιλικό σπίτι. Μετά μίαν εβδομάδα ο νέος εξέτησεν εις γάμον την νέαν. Την επομένη Κυριακήν ο παπῶς της ένορίας του *Αγίου Κωνσταντίνου ήγωνε διά των άρρήκτων δεσμῶν του *Υμεναίου τας δύο «νεαράς ύπάρξεις». Το «ταιριασμένο άνδρόγυνο» — καθώς ελεγεν ο κόσμος — από δύο ήμερών ειχεν επιστρέψει από το ταξίδι του γάμου των, γεμάτο τρυφερότητα και έλπίδας. *Εν τούτοις όταν εύρέθησαν μέσα στο στενόχωρο σπίτι των ανεπόλησαν με μελαγχολίαν τον άμορφο τόπο, από τον όποιον επέστρεφαν.

— *Α! άν μπορούσαμε να ξαναφύγομε! ήκαμεν ή νεαρά γυναίκα. *Αλλά δυστυχῶς δεν μπορούμε να το κάνουμε. Δεν είμεθα τόσο πλούσιοι!

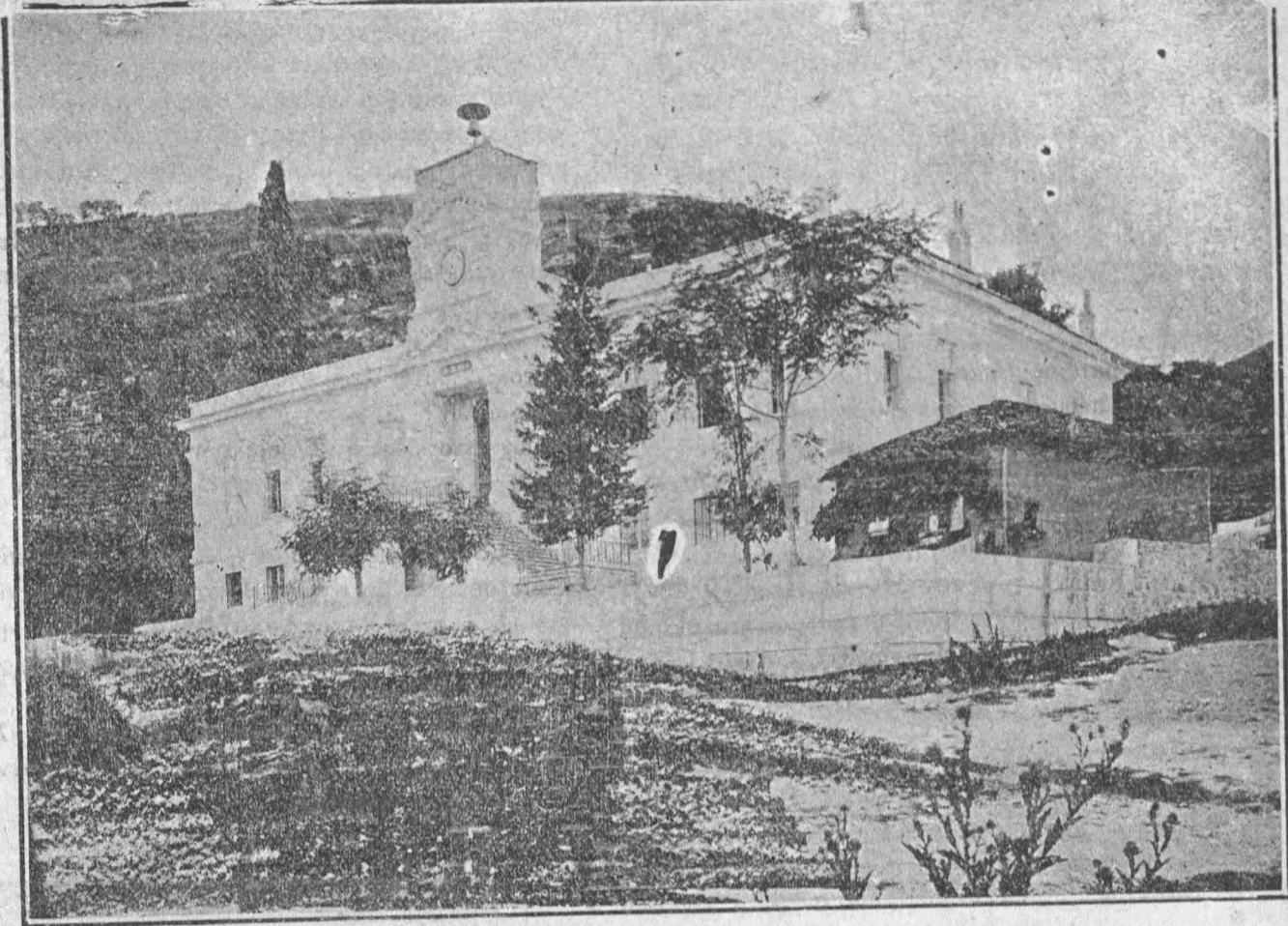
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΩΤΑΤΑ

ΜΕΤΡΑ

Αυτοκίνητον με μουσικήν. — Ευάρεστον καινονοτομίαν εισήγαγεν αυτοκίνητον ες... την πόλιν μας! Ἀντὶ τῆς συνήθους σάλπιγγος, προειδοποιεῖ τοῦτο τὴν διάβασίν του διὰ μουσικοῦ τεμαχίου, εὐάρεστου εἰς τὴν ἀκοήν. Τὸ αυτοκίνητον τοῦτο κυκλοφορεῖ ἐν Γαλατῇ, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς Γεφύρας μέχρι Τοπχανέ.

Ἀτμόπλοιον με μουσικὴν κλίμακα. — Καὶ αὐτὸ ἐδῶ. Καὶ ἔπειτα λέγουσιν πῶς δὲν προοδεύομεν! Ἀτμόπλοιον τῆς γραμμῆς Προϊγκηπονόησον, ἀντὶ τῶν συνήθων κακοήχων συριγμῶν, σφυρίζει ὅλην τὴν μουσικὴν κλίμακα! Ἡ πρωτοβουλία αὐτῆς Μαχ-σουσέ ἔκαμε καλὴν ἐντύπωσιν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐμποδίζει μερικὸς νὰ εἰρωνεύονται μετὰ τὸ: «ὄλα τᾶχει ἡ Ζαφειρίτσα, μόνον ὁ φερετζές τῆς λείπει!»...

Ἀσύρματος τηλεγράφος δι' ἀεροπλάνου. — Τηλεγραφικῶς ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀγγέλλεται ὅτι πλήρης ἐπιτυχία ἐπετεύχθη εἰς τὸ πρῶτον πείραμα τῆς ἀποστολῆς τηλεγραφήματος δι' ἀεροπλάνου. Πρὸ ἑβδομάδος ὁ ἀεροπόρος Μὰκ Κούρδη ὠδήγει ἀεροπλάνον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ μηχανικὸς Χόρτων εἶθηκε τηλεγραφικὸν μηχανήμα. Περὶ τὴν ἐσπέραν ὁ Μὰκ Κούρδη ἀνυψοῦται, ὑπερβαίνει τὰς οἰκίας, ἔξαφανίζεται εἰς τὸν ὀρίζοντα, εἰς ὕψος 150 μέτρων ὑπὲρ τὴν θάλασσαν, ἄνω τῆς νησίδος Μπάρρεν. Τότε ὁ Χόρτων, ἐπιβαίνων ἀεροδρόμου, μετ' εὐνοήτου χαρᾶς δέχεται τὸ πρῶτον τηλεγράφημα δι' ἀεροπλάνου. Τὸ τηλεγράφημα τοῦτο, ἀρκούντως εὐαναγνώστους περιεῖχε τὰς λέξεις: «Καὶ ἄλλη πρόοδος προσετέθη εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς ἀεροναυτικῆς διὰ τῆς ἀποστολῆς τοῦ τηλεγραφήματος τοῦτου ἐξ ἀεροπλάνου ἀεροποροῦντος». Τὸ τηλεγράφημα ἀπεστάλη ὅποτε τὸ ἀεροπλάνον ἐκινεῖτο μετὰ ταχύτητα 75 χιλιομέτρων τὴν ὥραν καὶ ἐξ ἀποστάσεως 5 χιλιομέτρων.

Φωτάκειος Ἀστικὴ Σχολή.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως Μετρῶν εἶναι 5,000, ἐξ ὧν οἱ 2,500 εἶναι ὁμογενεῖς. Ἡ ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Κοινότης διατηρεῖ ἓνα ναόν, ἐν ᾧ τελετοῦντο δύο ἱερεῖς. Τὰ σχολεῖα τῆς πόλεως εἶναι: Ἀστικὴ Σχολὴ «Φωτάκειον» καὶ Παρθεναγωγεῖον. Τὸ «Φωτάκειον», τὸ ὁποῖον παριστᾷ ἡ ἄνω εἰκὼν, ἰδρύθη τὸ 1908 ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ εὐεργέτου τῆς Κοινότητος Φωτίου Ἀναστασιάδου διὰ 3,000 λιρῶν. Ἐν τῷ Ἀρρεναγωγείῳ διδάσκουσι 5 διδάσκαλοι, φοιτοῦσι δὲ 70 μαθηταί, ἐν δὲ τῷ Παρθεναγωγείῳ 5 διδασκάλισσαι καὶ 100 μαθήτριά. Αἱ ἐτήσια σχολικαὶ δαπάναι ἀνέρχονται εἰς 600 λίρας κατὰ τὸν τελευταῖον ἀπολογισμὸν. Ἐν τῇ πόλει οὐδὲν φιλανθρωπικὸν καθίδρυμα λειτουργεῖ.

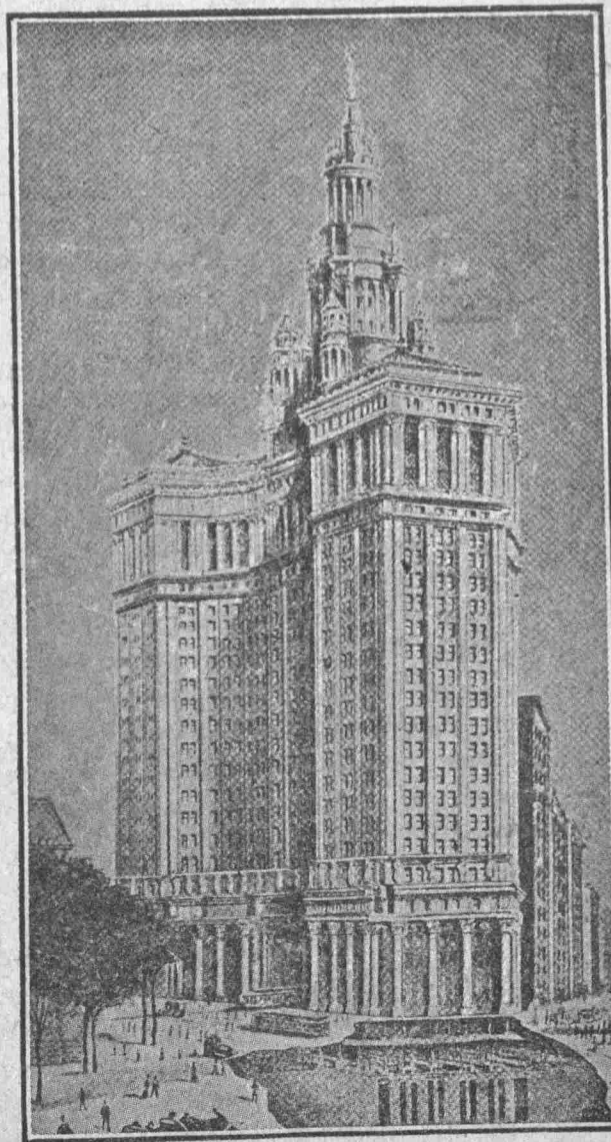
κατασκευασθέντα ὑπὸ τοῦ Sir John I. Thornycroft ἡ αυτοκίνητος αὕτη λέμβος, ἣτις ὀνομάσθη «Μιράνδα IV» ἔχει μῆκος 85 μέτρων καὶ κινεῖται ὑπὸ μηχανῆς πετρελαίου 100 ἵππων δυνάμεως, διήλθε πολλάκις τὸν Τάμεσιν καὶ διὰ μέσου τῶν γεφυρῶν τοῦ ἀνέπτυξε τὴν θαυμαστὴν ταχύτητα τῶν 35 κόμβων. Τὸ σχῆμα τῆς λέμβου ταύτης εἶναι τοιοῦτον, ὥστε νὰ προσφέρῃ τὴν ὀλιγωτέραν ἀντίστασιν κατὰ τὸν δρόμον τῆς.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀεροπλάνων διήγειρε τὴν ἀμίλλαν τῶν ναυτικῶν κατασκευαστῶν, οἱ ὁποῖοι ὑπὲρ ποτε δραστηρίως δημιουργοῦσι νέους τύπους αυτοκινήτων κανῶ, τὰ ὁποῖα νὰ ὀλισθαίνωσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος, ὡς τὰ ἀεροπλάνα εἰς τὰ στρώματα τοῦ ἀέρος.

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν παριστᾷ νεώτατον τύπον

Ἡ Νέα Ὑόρκη ἀποκτᾷ τέλος τὸ ποθητὸν δημαρχεῖόν της. Εἶναι, ὡς βλέπετε, κολοσσός. Ἐνῶ εἰς τὴν γηραιὰν Εὐρώπην τὰ οἰκοδομήματα ἐκτείνονται εἰς ἐπιφάνειαν, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐσκέφθησαν ὅτι θὰ τοῖς ἦτο δυνατόν νὰ τὰ ἐκτείνωσιν εἰς ὕψος καὶ ἰδοὺ τὸ δημαρχεῖον τοῦτο ἔχει ὕψος 170 μέτρ. καὶ 60 ἑκατοστῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους, μὴ συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπογείων του, τὰ ὁποῖα βυθίζονται εἰς 43,87 μέτρα κάτω τῆς ἐπιφανείας. Τὸ οἰκοδόμημα ἐστοίχισε 5,000,000 καὶ δύναται νὰ στεγάσῃ 8,000 πρόσωπα. Δὲν θὰ περιγράψωμεν βεβαίως τὰ διαμερίσματά του, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀνάλογα τοῦ ὅλου οἰκοδομήματος. Τοῦτο μόνον λέγομεν ὅτι εἰς τὸ ὑπόγειόν του συγκεντρώνονται ὅλα τὰ μηχανήματα, τὰ ὁποῖα χρειάζονται διὰ τὴν ζωὴν τῆς παραδόξου αὐτῆς πόλεως: κινητήριος δύναμις τῶν ἀνελκυστήρων, θέρμανσις, μηχανικὸς ἀερισμὸς, ἠλεκτροκινητήρια μηχαναῖ, τροχιόδρομοι καὶ ἄλλα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ

(Ταξιδιωτικά σημειώματα)

Α'.

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ρωσία εἶναι, ὡς γνωστόν, μία ἀπέραντος πεδιάς· ἔχει τὸν μεγαλειότερον ἐν Εὐρώπῃ ποταμόν, τὸν Βόλγαν, καὶ τὰς μεγαλειέτας τῆς Εὐρώπης λίμνας, τὴν Λαδόγαν καὶ τὴν Ὀνέγαν.

Ἐάν σύρωμεν μίαν γραμμὴν ἀπὸ τῆς Κρακοβίας (πόλεως τοῦ αὐστριακοῦ τμήματος τῆς Πολωνίας) μέχρι τοῦ Καζάν καὶ μέσον Μόσχας, χωρίζομεν τὴν Εὐρωπαϊκὴν Ρωσίαν εἰς δύο μεγάλας κλιματολογικὰς ζώνας, τὰς ὁποίας ὁμοῦ διαχωρίζει καὶ μία τρίτη ἐπίσης μεγάλη διάμεσος ζώνη, ἡ τῆς κεντρίας Ρωσίας.

Καὶ ἡ ἐν μεσημβρινῇ ζώνῃ ἔχει συχνάκις τὸ ἴδιον σχεδὸν κλίμα πρὸς τὰς λοιπὰς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ γεωγραφικοῦ πλάτους χώρας τῆς δυτικῆς Εὐρώπης, με θερμοκρασίαν τοῦ ἔτους ποικίλουςαν ἀπὸ 3° καὶ 5° ὑπὸ τὸ μηδὲν (κατὰ Ἰανουάριον) μέχρι 23° ἄνωθεν τοῦ μηδενικοῦ (κατὰ ἰούλιον). Ἐνῶ οἱ χειμῶνες τῆς διαμέσου ἢ κεντρίας ζώνης εἶνε μακρότεροι καὶ δριμύτεροι τῶν ἄλλων ἐπὶ τοῦ ἴδιου πλάτους χωρῶν τῆς Εὐρώπης, ὁ δὲ Βόλγας ἐν τῇ πόλει τοῦ Καζάν πηγνυται ἀπὸ τῶν μέσων νοεμβρίου μέχρι τῶν μέσων ἀπριλίου.

Ἐς δὲ τὴν βορείαν ζώνην ὁ χειμὼν διαρκεῖ ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Μαΐου, με ὑψιστον ψυχὸς 40 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδὲν καὶ με νυκτερινούς παγετούς, πολλάκις μέχρι καὶ τοῦ θέρους, τὸ ὁποῖον εἶνε βραχὺ με ὑψίστην θερμότητα ἄνω τῶν 30 βαθμῶν καὶ δροσεράς, ὑγρὰς μᾶλλον, νύκτας, ὅσον διὰ τὴν ἀνοιξιν καὶ τὸ φθινόπωρον, εἶνε τόσον σύντομα, ὅστε οὔτε λαμβάνονται κἄν ὑπ' ὄφιν ὡς ἴδιαι τοῦ ἔτους ἐποχαί. Ἰδιάζον τῆς βορείου ζώνης εἶνε καὶ αἱ κατὰ ἰούνιον *λευκαὶ νύκτες*, τὰς ὁποίας ἠτύχησα νὰ ἴδω καὶ ἐγώ. Ἐν Πετροπόλει μάλιστα τῇ 9 ἰουνίου ὁ ἥλιος ἀνατέλλει εἰς τὰς 2 καὶ 43 λεπτά καὶ δύει εἰς τὰς 9 καὶ 22 λεπτά. Ἄλλ' ὅταν ἀκούετε περὶ δύσεως ἡλίου, πρέπει νὰ ἐννοήσητε μόνον γεωγραφικὴν ἐξαφάνισιν τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου· διότι, ἐπὶ δύο ἀκόμη ὥρας τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐξακολουθεῖ ζωηρότατον. Ἐς τὰς 11 1/2 αἴφνης δύνασθε γ' ἀναγνώσητε τὴν ἐφημερίδα σας ἐν ὑπαίθρῳ, χωρὶς νὰ ἔχητε ἀπόλυτον ἀνάγκην φωτός. Φωτός, ἄλλως τε, χρῆσις δὲν γίνεται σχεδὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην ἐν Πετροπόλει· τὰ ἠλεκτρικὰ τῶν ὁδῶν ἀνάπτονται μόνον κατὰ τὰς νύκτας τοῦ σαββάτου, χάριν τῆς ἀνατελούσης Κυριακῆς. Ἐν ἴδιον τοῦτο γίνεται καὶ ἐν Μόσχᾳ, ὅπου ἐπὶ τέλος νυκτῶν ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ὥρας. Ἄλλ' ἀπὸ τὰς 11 1/2 ἕως τὰς 12 3/4 ἔχετε εἶδος τι λυκόφωτος, μᾶλλον πρὸς τὴν νύκτα ἀποκλίνον, καὶ ἠμπορεῖτε νὰ διακρίνητε τοὺς ἀστέρας εἰς τὸν οὐρανόν. Εἰς τὴν μίαν ὁμοῦ ἔχετε πάλιν φῶς ἐπαρκέστατον διὰ ν' ἀναγνώσητε ἢ νὰ ἀναγνωρίσητε ἄνθρωπον εἰς πολλῶν μέτρων ἀπόστασιν.

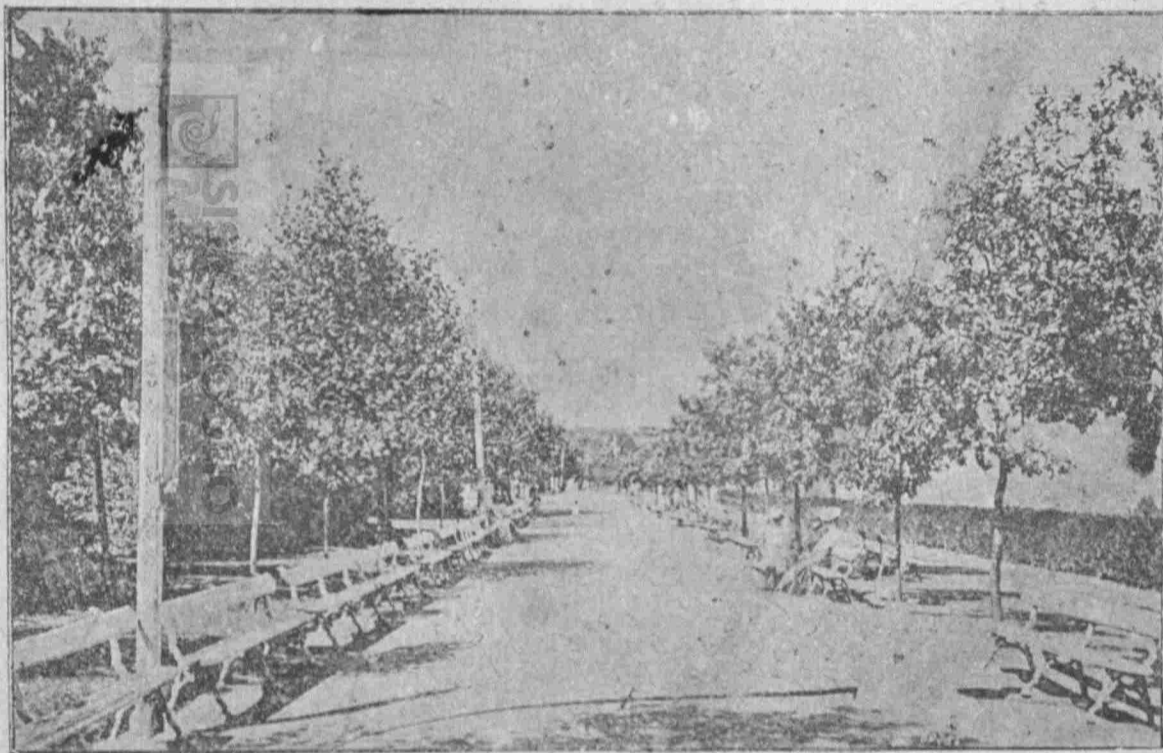
Συμβαίνει δὲ τοιοῦτοτρόπως, με τὴν *ὀνομαστικὴν* ταύτην νύκτα, κἄτι τι, τὸ ὁποῖον ἐκ πρώτης ὄψεως κινεῖ ἀμέριστον τοῦ ξένου τὴν ἐκπληξιν. Τὰ ἀτμόπλοια τοῦ Νεύα, ἐπειδὴ ἐργάζονται ἀκαταπαύστως καθ' ὅλον τὸ ἡμερονύκτιον, ὑποδιαροῦσι τὴν ὑπηρεσίαν εἰς δύο: ἡμερησίαν καὶ νυκτερινήν, ἀπὸ δώδεκα ὥρας ἐκάστην, ἦτοι ἀπὸ τὰς 6 ἕως τὰς 6. Καὶ τὴν μὲν ἡμέραν πληρῶνετε δύο μόνον καπίκια (ἦτοι δέκα παράδες), τὴν δὲ νύκτα τὸ διπλοῦν, ἦτοι τέσσαρα καπίκια, ἀνεξαρήτως τῆς ἀποβάθρας εἰς

ἦν θὰ ἐξέλθῃτε, ὅπως περίπου γίνεται κ' ἐδῶ εἰς τὸν Κεράτιον κόλπον. Καὶ ἐπειδὴ τὰ ταξείδια γίνονται κάθε δέκα τῆς ὥρας λεπτά, βλέπετε, εἰς τὰς 6 μ. μ., ἀνηρημένον, ἄνωθεν τῆς εἰσόδου τῆς ἀποβάθρας, ἓνα μέγαν φανὸν ἀνημημένον με ἐν πλώριον 4 εἰς τὰς τέσσαρας αὐτοῦ πλευράς, τοῦθ' ὅπερ σημαίνει ὅτι ἤρχισεν ἡ ὑπηρεσία τῆς νυκτός. Καὶ ὁμοῦ ὁ ἥλιος μόλις μετὰ τρεῖς καὶ ἡμίσειαν ὥραν θὰ δύσῃ! Ὁ δὲ φανὸς οὗτος μένει ἀνηρημένος μέχρι τῆς 6 μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ὅτε καὶ διαδέχεται αὐτὸν εἰς τὴν θέσιν του λευκὴ μεγάλη πινακὶς με ἐν ὑπερμέγεθες ἐρυθρομέλαν 2, εἰς δεῖγμα τοῦ ὅτι ἡ νυκτερινὴ ὑπηρεσία ἐληξε. Καὶ ἐν τούτοις ὁ ἥλιος ἔχει ἀνατελεῖ πρὸ τριῶν καὶ ἡμισείας ὥρῶν!

Οὐχ ἦττον καὶ ἡ κίνησις τῶν κέντρων μόλις κατὰ τὰς 9 1/2 ἀρχίζει. Εἰς τοὺς κήπους, πρὸ τῶν 9 1/2 οὔτε αἱ τῶν εἰσιτηρίων θυρίδες εἶνε ἀνοικταί, κατὰ συνέπειαν δὲ κλειστὴ καὶ ἡ εἰσοδος. Τὰ θεάματα ἐξακολουθοῦν ἀπὸ τῶν 10 μέχρι τῆς 4 πρωῒνης, ἡ δὲ πρώτη πρὸς ὕπνον ἀποχώρησις ἀρχίζει μόλις εἰς τὰς 2, με τὴν ροδοδάκτυλον καὶ κοκκινόχρυσον τοῦ ἡλίου ἀνατολήν.

Ἄλλὰ ποῦ μ' ἔφερε, βλέπετε, ἀμέσως τὸ κλιματολογικὸν τῆς Ρωσίας κεφάλαιον! Ἀκόμη δὲν σᾶς

Ο Δ Η Σ Σ Ο Σ

Βουλευβάτον

εἶπα πῶς ἔφρασα ἐκεῖ, καὶ ἤδη σᾶς ὁμιλῶ περὶ τῶν νυκτερινῶν τοῦ τόπου κέντρων καὶ διὰ τῶν τῆς Πετροπόλεως. Ἄλλ' ἡ Ρωσία ὅλη εἶναι ἐν ἀπέραντον ὑπαίθριον κέντρον κατὰ τὸ θέρος. Ἡ *ζωὴ τῶν δρόμων*, ὅπως ρωσιστὶ λέγεται, εἶναι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν. Ξενύχι. Ἀδιάφορον εἴναι ἀρχίζει καὶ τελειώνει με τὸν ἥλιον. Ξενύχι γενικόν, τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀπολαύσουν ὅλοι, τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ κάμουν καὶ κατάχρησιν ὅλοι. Ὅλοι, ἀπὸ τοῦ λευκοπύγωνος καὶ χρυσοπαρῦφου στρατηγοῦ μέχρι καὶ τοῦ τελευταίου κοντοβράκου μαθηταρίου καὶ ἀπὸ τῆς ἀδαμαντοστολιστοῦ κυρίας τοῦ τραπέζιτου μέχρι καὶ τῆς γυμνόποδος πλανοδίου πωλητριάς σπόρων ἡλιοτροπίου, τῶν ὁποίων, ἐν παρόδῳ εἰρήσθω, ἐξωφρενικὴ γίνεται κατανάλωσις ἐν Ρωσίᾳ. Οἱ σπόροι τοῦ ἡλιοτροπίου εἶναι τὸ ἐθνικόν, οὕτως εἰπεῖν, *passatempo* τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, ἀνεξαρήτως τάξεως, φύλου καὶ ἡλικίας. Εἰς τὰς πλατείας καὶ εἰς τὰ βουλευβάτα, εἰς τοὺς σιδηροδρόμους καὶ εἰς τὰ τράμ, ὅλοι, μὰ ὅλοι καὶ ὅλοι, κρατοῦν εἰς χεῖρας μέγα χάρτινον χωνίον γεμάτον ἀπὸ μεγάλους σπόρους ἡλιοτροπίου, ἐκ τῶν ὁποίων ἀενάως ἐκκοκκίζουσι καὶ μασσῶσιν, ἐκσφενδονίζοντες διὰ τῶν χειλέων τοὺς φλοιούς κατὰ γῆς.

Ἄλλ' ὡς ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ξενύχι. Εἶπομεν ξενύχι γενικόν, καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν. Ὅχι ὁμοῦ

τὸ περίφημον καὶ διὰ καὶ κλασικὸν ἀθηναϊκὸν ξενύχι, τὸ ξενύχι τῆς ρωμάντσας καὶ τῆς ψυχικῆς ἀπολαύσεως, ὑπὸ τὰς δροσολούστους τοῦ Ζαπτείου δενδροστοιχίας, με τὴν αἰωνόβιον Ἀκρόπολιν ἐκ δεξιῶν καὶ τὸν φαλακροκόρυφον καὶ μελαψόν Ὑμηττὸν ἐξ εὐωνύμων, με τὴν φιλοπράγμονα δὲ σελήνην τῆς Ἀττικῆς βρέχουσας τοὺς χρυσαφεῖς πλοκάμους τῆς μέσα εἰς τὸν μαργαρόνερον Σαρωνικὸν καταντικρὺ, μακρὰν ἐκεῖ κάτω. . . Ὅχι ξενύχι διὰ τὴν ἀποθέωσιν τῆς φύσεως, ἀλλὰ ξενύχι διὰ τὴν ἀποθέωσιν τοῦ θήλεος. Τοῦ θήλεος τοῦ ρωσικοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον ὁ τόπος τὴν μεγαλειέταν κάμνει χρῆσιν καὶ κατάχρησιν. Τὸ ἐρωτεύεσθαι καταντᾶ πλέον ἐπάγγελμα ἐν Ρωσίᾳ, μία πρώτης δυνάμεως βιομηχανικὴ κίνησις, μία ἐνασχόλησις συστηματικὴ, διὰ τὴν ὁποῖαν διατίθενται ὅλαι πόλλαις τῆς σχολῆς αἱ ὥραι. Τὸ πρῶτον πρωῒνον θέμα συνδιαλέξεως μεταξὺ δύο φίλων ἢ δύο φιληταῶν εἶναι ἡ λογοδοσία τῶν πεπραγμένων τῆς νυκτός καὶ αἱ δοθεῖσαι συνεντεύξεις διὰ τὸ βράδυ.

Καὶ δὲν εἶναι ἴσως ὅπως τὸν κάμνομεν καὶ τὸν ξεύρομεν ἡμεῖς ἐδῶ, μετὰ φόβου Θεοῦ, κρυφὰ ἀπὸ τοὺς οἰκείους, ἐν κρηπιδῶ καὶ παραβύστω καὶ πάντοτε με τρεμουλιάζουσας ψυχῆν. Δὲν θεωρεῖται ἐγκλημα [πολὺ δὲ ὀλιγώτερον] παρα

κογενειακῶν θεσμῶν. Ἄλλὰ διὰ τοῦτο, ἴσως, δὲν εἶναι καὶ ἐπικίνδυνος ἐπικίνδυνον εἶναι κάθε πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον προϋποθέτει τὴν ἀπαγόρευσιν καὶ συνεπαγεται τὴν τιμωρίαν. Δὲν ξεύρω κατὰ πόσον τὸ πρᾶγμα ὀφείλεται εἰς τὴν φύσει λίαν ἀνεπτυγμένην αἰσθηματικὴν τῆς ρωσίδος γυναικὸς καὶ εἰς τὴν ἀβρόφρονα προαιρεσίαν τῆς νὰ μὴ ἀπορίπτη ποτὲ συμπαθείας, αἱ ὁποῖαι ἀνθορημῶς τῆς προσφέρονται. Τὸ μόνον βέβαιον εἶναι ὅτι ἔχει τὴν συνείδησιν ὅτι δὲν κάμνει κακὴν πρᾶξιν, αὐτὸ δὲ τῆς ἀρκεῖ διὰ νὰ μὴ ὑπέχη καμίαν εὐθύνην οὔτε πρὸς τὸν πατέρα τῆς οὔτε πρὸς τὸν ἀδελφόν τῆς.

Διέρχεσθε, φέρ' εἶπεν, τὸ βουλευβάτον. Αἱ πόλεις τῆς Ρωσίας βρῖθουσιν ἀπὸ βουλευβάτα. Καὶ τὰ βουλευβάτα βρῖθουν ἀπὸ ἐδώλια. Τὰ ζεῦγη δὲν εἶναι καὶ πολὺ ἀπαιτητικὰ ὡς πρὸς τὸν χώρον. Εἶναι μάλιστα καὶ λιτοδίαιτα· τρία ζεῦγη ἐν ἐδώλιον ἀνὰ ἓν ζεῦγος, κατὰ προτίμησιν, εἰς τὰς δύο αὐτοῦ ἄκρας, καὶ ἐν ἄλλο εἰς τὸ μέσον, τὸ ὅλον ζεῦγη τρία καὶ φῦλα δύο καὶ ἄτομα ἕξ. Καὶ κανεὶς δὲν φροντίζει διὰ τὸν γείτονά του, διότι ὅλοι τὸ ἴδιον πρᾶγμα κάμνουν.

(ἀκολουθεῖ)

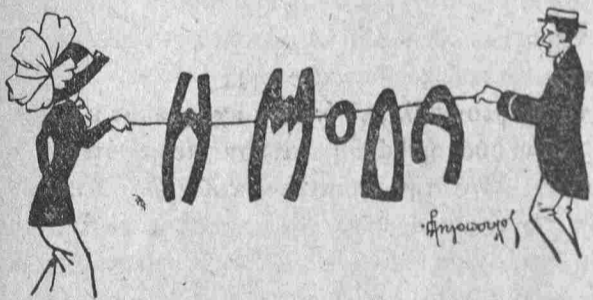
Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΟΙ ΛΟΧΟΙ

Υπό τους τίτλους τούτους το ελληνικόν περιοδικόν «Ατλαντίς» παρέχει αρκετάς πληροφορίας περί των ἐν Ἀμερικῇ ἐλληνικῶν ἐθελοντικῶν λόγων. Ἐκ τῆς περιγραφῆς ταύτης ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα ἐνδιαφέροντα :

«Οἱ Ἕλληνες ἔφηβοι τῆς Ἀμερικῆς, ὑπέκρινοντες εἰς μίαν ἔμπνευσιν, σκεπτόμενοι δὲ ἐπὶ πλέον κατὰ τὸν ταχὺν καὶ πρακτικὸν ἐκείνον τρόπον, ὅστις διακρίνει τοὺς Ἀμερικανούς, ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ὀργάνωσιν μιᾶς ἐνόπλου ἀμύνης, μελλούσης νὰ δράσῃ, ὅταν τὸ καλέσῃ ἡ ἀνάγκη, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἐπισήμου στρατοῦ τῆς Ἑλλάδος. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐγεννήθη ὁ πρῶτος ἐθελοντικὸς λόχος. Ἡ ἰδέα ἦτο ἐξόχως πρακτικῆ, συνεφώνει δὲ καὶ μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ τόπου, ἐν τῷ ὁποίῳ τόσον ὁ ἐπίσημος στρατός, ὅσον καὶ τὰ σώματα τῆς πολιτοφυλακῆς καὶ τῆς ἐθνοφρουρᾶς ἀποτελοῦνται ἀποκλειστικῶς ἐξ ἐθελοντῶν.

»Σήμερον, εἰς διάστημα ἑνὸς ἔτους, οὐκ ἐλληνικοὶ ἐθελοντικοὶ τῆς Ἀμερικῆς λόχοι ἔφθασαν τοὺς πενήνηκοντα, συγκεντρῶνον δὲ ἐν συνόλῳ ἄνω τῶν 7,000 ἀνδρῶν, οἵτινες ὅμως ἐν ἀνάγκῃ θὰ ὑπερβοῦν τὸ διπλάσιον καὶ τὸ τριπλάσιον τοῦ ἀριθμοῦ τούτου. Τὰ ἐθελοντικά ταῦτα σώματα εἶνε ὅλα ἰδιοσυντήρητα. Ἐκαστος ὀπλίτης ἐξ ἰδίων του ἐφρόντισε νὰ προμηθευθῇ τόσον τὸ ὄπλον του, ὅσον καὶ μίαν στολὴν ἐκστρατείας. Εἰς τὰς δαπάνας αὐτὰς προστίθενται αἱ δαπάναι τῆς ἐνοικιάσεως καταλλήλων αἰθουσῶν πρὸς ἐγγύμνασιν καὶ ἄλλα τινὰ ἐξοδα, τὰ ὁποῖα μὲ ζηλευτὴν προθυμίαν καταβάλλουν οἱ ἐθελονταί. Τὰ γυμνάσια τῶν γίνονται εἰς τὰς ὥρας τῆς σχολῆς, αἱ ἐκδρομαὶ τῶν εἰς τὰς ἡμέρας τῆς ἀναπαύσεως.

»Τὸ συμπέρασμα : Ὅλα κατηρίσθησαν λαμπρά, ὄχι πλέον κατὰ τὴν ἰδικὴν μας κρίσιν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν Ἀμερικανῶν ἀξιωματικῶν, ὅσοι τοὺς εἶδον παρελθόντας κατὰ τὴν ἐθνικὴν τῆς 4ης Ἰουλίου ἑορτὴν παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Ἀμερικανικῶν στρατευμάτων».

Ὁ συνδυασμὸς τοῦ μαλλίνου ὑφάσματος μετὰ τοῦ σατέν ἐξακολουθεῖ νὰ θέλγῃ τὰς φιλοκάλους παρισινάς.

Καὶ ἔχουσι δίκαιον· ὁ νεωτερισμὸς οὗτος μᾶς ἀπομακρύνει ὀλίγον τῶν μονοτόνων ταγῆρ, ἢ ἀπλότης τῶν ὁποίων κατήντησε πλέον κουραστικῆ. Ἡ μεγαλειτέρα τέχνη τοῦ νεωτερισμοῦ μας συνίσταται εἰς τὸν ἐπιτυχητὴν συνδυασμὸν ὑφάσματος καὶ σατέν, ὅπως τὸ φόρεμα ἔχη πᾶσαν ἐπιθυμητὴν ἁρμονίαν. Καὶ δὲν εἶναι εὐκόλος καὶ ἴδιον παντὸς ὁ συνδυασμὸς οὗτος. Ἴδου ἐν ἔνδυμα, ὅπερ δι' ἡμᾶς πραγματοποιεῖ ἓνα λαμπρὸν τύπον ἐπιτυχῶς συνδυασμοῦ. Ἡ ζακέτα εἶναι ἀπὸ λιμπερτί μαβὶ παγωνιοῦ, τὸ πρόσθιον εἶναι ντραπὲ καὶ κρατεῖται ἀπὸ μίαν κοκάρδαν ἀπὸ λιμπερτί. Τὰ ρεβέρ εἶναι ἀπὸ λιμπερτί πρὸς τὰ ἔπάνω καὶ ὑφασμα πρὸς τὰ κάτω, ὑφασμα καὶ λιμπερτί χωρίζονται ἀπὸ κομβία καὶ σειριτάκια. Φούστα ἴσια ἀπὸ ὑφασμα, τὴν εὐρύτητα τῆς ὁποίας πρὸς τὰ κάτω περιορίζει ἐν βολᾷ ἀπὸ λιμπερτί.

Καὶ δὲν εὐχαριστοῦνται μόνον εἰς τὴν ἁρμονίαν τῶν διαφόρων ἀποχρώσεων τοῦ αὐτοῦ χρώματος, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς μᾶλλον ἀνεπίστους συνδυασμοὺς τῶν διαφόρων χρωμάτων.

Κάμνουσι τὸ φόρεμα ἀπὸ λιγὸν κίτρινο, φούστα χρώματος βαθέως, κορσὰξ ὁμοίου πρὸς τὴν φούστα χρώματος, μὲ μικρὰν ζακέττα γραμμωτὴν, μαῦρον καὶ μπλέ, μὲ ρεβέρ ἐκ κιτρίνου ὑφάσματος, στρεφόμενα παρὰ πολὺ πρὸς τὸ πρόσθιον μέρος τῆς ζακέττας. Αἱ ζακέτται εἶναι κονταὶ μὲ γύρους στορογγυλοῦς, ὥστε νὰ φαίνεται ἐμπρὸς ἡ φούστα.

Εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ θέρους ἡ ζακέττα ἦτο στορογγυλὴ καὶ ὀπισθεν, ἤδη αἱ ὀπίσθια ἄκρα εἶναι ὀλίγον τι μακρύτερα τῶν προσθίων, ὅπερ μεταβάλλει ἐξ ὀλοκλήρου τὰς γραμμὰς τοῦ σώματος.

Τὸ προσφιλέστερον ὑφασμα εἶναι τὸ φουλάρ γραμμωτὸν ἢ ἀπὸ μικρὰ λουλουδάκια, συνηθέστατα τὸ φόρεμα συνοδεύεται καὶ ὑπὸ ρωσικῆς μπλούζας ἀπὸ φουλάρ, ἣτις ἰδίδει εἰς

α) Τουνίξ ἀπὸ ἄσπρο λιγόν. Ἡ ζούπ περιβάλλεται ἀπὸ ὑψηλὴν πάντα ἀπὸ ἰσλάνι καὶ ἀπὸ μίαν ἄλλην λεπτιοτέραν ἀπὸ θαμβὰ ἄσπρα πέρλ. Ἡ αὐτὴ γκαρνιτούρα εἰς τὸ κορσὰξ.

β) Φόρεμα ἀπὸ μετὰξωτὸ κασεμίρη μπλέ νουῖ, γραμμωτὸν, μὲ μπάντες κεντημένες ἀπὸ μετὰξωτὸ τοῦ αὐτοῦ χρώματος, διασχίζομενας ἀπὸ μαῦρο κατηφεδάκι. Σκεπάζετε ἀπὸ μαῦρο τοῦλι γαρνιρισμένο μὲ κροσσούς ἀπὸ πασματρί. Ζώνη ἀπὸ μαῦρο κατηφὲ μὲ μίαν κοκάρδα λιπερτί.

τὸ φόρεμα ἓνα ὥραϊον ἀέρα φορέματος ταγῆρ καὶ τὸ καθιστᾷ εὐκολοφόρετον.

Ἐν ἐλλείψει ζακέττας ἢ μπλούζας, φέρουσι μίαν ἐσάρπα ἀπὸ σατέν μὲ διαφανὲς ὑπόροαμα. Αἱ ἐσάρπαι ποικίλλουσι πολὺ. Ἄλλαι μὲν εἶναι στεναὶ ὡς κορδέλλαι, ἄλλαι δὲ φαρδιᾶς ὡς σάλια, ἄλλαι κονταὶ, ἄλλαι μακροναὶ, ἄλλαι διαφανεῖς, ἄλλαι ἐξ ὑφάσματος πικνοῦ, ἄλλαι ἀπὸ δαντέλλαις, ἄλλαι ἀπὸ κρετόνια καὶ ἀπὸ χρυσοῦφάντους γκάζας. Αἱ μαῦραι πηγαίνουν μὲ παντὸς χρώματος φορέματα, αἱ χρωματισταὶ πρέπει νὰ συμφωνοῦσι μὲ τὸ χρῶμα τοῦ φορέματος, τὸ ὁποῖον συνοδεύουν. Καὶ τὸ μὲν ὑφασμα χρησιμεύει ὡς ὑπόροαμα τῆς ἐσάρπας, ἄνωθεν δὲ θέτουσι μετὰξωτὴν μονσελίην, ἀφίνουσαν νὰ ὑποφαίνεται τὸ ὑφασμα καὶ μετριάζουσα τὴν ἀπόχρωσιν τοῦ χρώματός του, αἱ ἄκρα καταλήγουσιν εἰς κροσσούς ἢ εἰς σοῦ.

Ἡ χάρις τῆς τοιαύτης ἐσάρπας ἐξαρτᾶται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τὴν χάριν ἐκείνης, ἣτις τὴν φορεῖ. Ὑπάρχουσι μερικαὶ γυναῖκες, αἱ

ὁποῖαι εἶναι θαυμάσιαι, φασκιομέναι μέσα εἰς τὰς χαριτωμένας πτυχὰς τοῦ σατέν, παίζουσι τὴν ἐσάρπαν τῶν μὲ ἀπαράμιλλον φιλαρέσκειαν, τὴν περιτυλίσσουσι, τὴν ἀφίνουσι νὰ κρεμασθῇ, τὴν σφίγγουσι, τὴν διορθῶνουσι, τὴν βγάζουσι, μὲ τὴν αὐτὴν πάντοτε ἀβίαστον χάριν, μὲ τὸν αὐτὸν ἁρμονικὸν ρυθμὸν.

Ἄλλαι φαίνονται δεσμευμέναι, παραλελυμέναι ἀπὸ τὴν ἐλαφρὰν αὐτὴν πέδη, ἢ ἐσάρπα δὲν ἀνίχει εἰς αὐτάς, δὲν τὴν ἐξουσιάζουσι, τὰς βαρύνει ἀντὶ νὰ τὰς κοσμηῇ. Εἰς αὐτὰς συμβουλευόμεν νὰ κάμνουν ὅ,τι κάμνουν καὶ τὰ παιδάκια ὅταν βάζουν μακροὰ φουστάνια καὶ ὑποκρίνονται τὰς μεγάλας καὶ παρακολουθοῦσι τὰς κινήσεις τῶν εἰς τὸ κάτωτοτρον. Μὲ τὴν ἔμφυτον εἰς πᾶσαν γυναῖκα φιλοκαλίαν, θὰ εὐρωσι πρὸ τοῦ κατόπτρου τὰς κινήσεις ἐκείνας, αἵτινες συμφωνοῦσι μὲ τὴν ὅλην τοῦ σώματός των ἁρμονικότητα.

ΑΣΙΜΙΝΗ

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ὁ κ. Χ. συμβουλευέται τὸν ὀδοντοῖατρόν του.
— Ἐχετε πονόδοντον ;
— Φοβερὸν μάλιστα.
— Σᾶς πιάνει συχνά ;
— Κάθε πέντε λεπτά.
— Καὶ διαρκεῖ πολὺ ;
— Ἀ! τοῦλάχιστον ἐν τέταρτον τῆς ὥρας!

Β

Εἰς κοσμηματοπώλης ἐκθειάζει τὴν κόρην του εἰς τὸν μνηστῆρά της :

— Θὰ σὲ εὐχαριστήσῃ τελείως, εἶναι γλυκεῖα, κομψή, οἰκονόμος, ἀληθὲς κόσμημα . . . καὶ μετὰ τινα λεπτά ἀφηρημένος :
— Σᾶς τὴν δίδω μὲ ἐγγύησιν πέντε ἐτῶν . . .

Γ

Εἰς τὴν ἀνάκρισιν :

— Λέγει πῶς δὲν εἶναι ὁ δολοφόνος, ἀλλ' εἰς δημοσιογράφος μετημφισμένος.

— Τώρα θὰ τὸ καταλάβωμεν, θὰ τοῦ ὑπαγορεύσωμεν κάτι τι διὰ νὰ ἴδωμεν ἂν γράφῃ χωρὶς λάθη. Καὶ ὁ κατηγορούμενος :
— Ἀνόητοι! νομίζετε πῶς εἶναι ἀπαραίτητον σήμερον δι' ἓνα ἄνθρωπον τῶν γραμμάτων νὰ ξεῦρη ὀρθογραφίαν!

ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

— Πῶς θέλει ὁ κύριος νὰ τοῦ κόρω τὰ γένηα ;
— Χωρὶς νὰ πῆς τίποτε οὔτε διὰ τὸ ζήτημα τῶν Ἐκκλησιῶν, οὔτε διὰ τὸ Κρητικόν.

Ἐπιστολὴ δευτέρα
τῆς πρώτης χειροτέρα.

Εὐοῖ κι' εὐὰν στὸ χάλι μου,
νὰ γράψω τί μπορῶ,
ἀφοῦ καὶ τὸ κεφάλι μου
ἀπέμεινε ξερό;

Κι' ἂν γράψω τάχα στίχους,
μεγάλη μου τιμὴ! . . .
καλλίτερα στοὺς τοίχους
νὰ γράψω pās permis.

Νὰ γράψω γιὰ τὸν ἕνα, νὰ γράψω γιὰ τὸν ἄλλον,
ν' ἀποταθῶ σὲ πλήθη τυφλῶν καὶ κοφαλάλων,
καὶ σ' ἄλλους Πανσανίας,
κανχήματα σφριγόντα, σφριγώσης κοινωνίας;

Νὰ γράψω γιὰ πατέρας
παχείς, παχείς σὰν χοίρους,
ποῦ πέρνουν παντιέρας
κι' ἀρχίζουν παραλήρους;

Κι' ἐνῶ τὸ Γένος μας περνᾷ φάσιν φρικτῶς ἀνώ-
[μαλον

κι' ὄλο τὸ κουτσουρεύουνε,
δασύμαλλοι κουρεύουνε
τὸ δέρας τὸ χρυσόμαλλον.

Ἐλίγνεψαν κι' αὐτ' οἱ πτωχοί,
εἰς τὴν παρούσαν ἐποχὴ,
καὶ τώρα περιλύπους,
τοὺς βλέπομεν νὰ συζητοῦν μονάχα περὶ λίπους.

«Εἰς αὐτὰ τὰ σεπτὰ μας ἐδάφη,
ὅπου ζούσαμ' ἡμεῖς με πιλίφι,
πῶς τολμοῦν νὰ νοθεύουν τὸ λίπος,
ὦ Θεέ μου», ρωτοῦν περιλύπως.

Πεταλοῦδά μου, ποῦ πᾶς;
Μὴ σ' ἐφώναζε παπᾶς,
πιλαφάριος λαπᾶς;
Γιατί τάχα σιωπᾶς;

ᾠ! πέτα, πεταλοῦδά μου, πρὸς κάποιον ἐφημέριον,
θεοσεβῆ κι' αἰθέριον,
κι' εἰπέ του, σὲ παρακαλῶ, πῶς ἂν τυχὸν πετᾷ
στὸν ἀπηγορευμένον,

θὰ τὸν Ξυλοπορτώσουνε καθὼς στὸ Γαλατὴ
μετὰ πολλῶν ἐπαίνων.

Νὰ γράψω γιὰ τὰ κλέη μας καὶ γιὰ σκιάς προγόνων
παρωχημένων χρόνων,
κι' ὅσα μᾶς ἀνεμάσθησαν κι' ἐγὼ ν' ἀναμασῆσαι,
μὲ τόνον σοβαρόν;
δὲν εἶναι προτιμώτερον νὰ πάγω νὰ τρυφήσω
σ' ἀγκάλας ἑταιρῶν;

Νὰ σᾶς γράψω τώρα, φίλοι, πῶς σιγά-σιγ' ἀπὸ πέρα
θὰ μᾶς εἰλθῃ ::: ἢ χολέρα;

Χολέρα, καλῶς ὄρισες! βρέ, τόπον νὰ καθήσῃ
κι' ὅταν βρακιά χολερικῶν
καὶ βρακοζώνες λύση,
τὸ ζήτημα τὸ Κρητικόν
καθὼς καὶ τὸ παπαδικόν
θὰ πάρῃ κάποιον λισι.

Πλὴν μόλις ἐτελειώσα τοὺς τελευταίους στίχους,
ἄκουσα καὶ γουργουριτὰ καὶ δυσωνύμους ἤχους
καὶ βλέπω νεὰν λιγυράν μὲ πόνον νὰ σφαδάζῃ
καὶ γοερῶς νὰ κράζῃ:

—Ἐγὼ Χολέρα λέγομαι· καὶ μ' ἐπιασε χολέρα
ἀπ' τὴν πολλὴν σας λέρα,
ποῦ μόλις πρωτοπάτησα τὸ πόδι στὴν Τουρκία
μ' ἀρχίνησε ναυτία
κι' ἀναυλα φεύγω στὴ στιγμὴ, γυρεύουσι' ἄλλα θύματα
καὶ λύσατε μονάχοι σας τὰ τόσα σας ζητήματα.

Νὰ ψάλλω τὴν ὑποδοχὴν ποῦ ἴκαμαν τῆς προάλλαις
στὸν Ἰταλὸν καὶ τοῦσπαναν ὀλίγου δεῖν τῆς σπάλλαις;
Κι' ἐγὼ παρῶν ἐκεῖ κοντὰ,
βλέπων τὸ στίφος νὰ σκουνητᾷ
τὸν πρεσβευτὴ μὲ ρώμην,
ἐσκέφθηκα — λόγον τιμῆς! —
τοὺς ἰδικούς μας ἐκδρομεῖς
ποῦ πήγαν εἰς τὴν Ρώμην.

Ἐσκέφθη τὰς προπόσεις μας καὶ τὰς πολλὰς ἐν-
[δείξεις
ἔπερ τῆς Ἰταλίας,
καὶ μ' ἐπιασαν τὰ δάκρυα γι' αὐτὰς τὰς ἀποδείξεις
τῆς τόσης μας φιλίας,
ποῦ βγάζων τὸ μανδύλι μου μὲ δάκρυα κι' αἰσθη-
[ματα
ἀφίνω δυὸ φτυσίματα.

Νὰ γράψω γιὰ τὸ δάνειον,
μετέωρον, οὐράνιον,
ποῦ γέννηκε ζιζάνιον
εἰς τὸν Δεσφίτη τὸν σπάνιον
κι' εἰς σκολιὰν ὠδήγησε τὸν τλήμον' ἀτραπὸν
καὶ βλέπεις τώρα σκυνθρωπὸν
τὸν πρῶην ἀρειμάνιον;

Ἡ διὰ λόγον, κύριοι, ξηρῶν κι' ἀπεριφρόστων
νὰ γράψω γιὰ συσσίτια καὶ γιὰ τοὺς ἰδρυτὰς των;
Ὅτι κι' ἂν πῶ τὰ ξέρετε καλλίτερον ἀπὸ μένα
κι' ὁ χῶρος παραγέμισε κι' ἀφίνω περὶ τὴ πένα,
μὰ στὸ κατόπι φύλλο
ἐλπίζω περισσότερα καινούργια νὰ σᾶς στείλω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΙΖΑΣ

Τὸ δάνειον τὸ μόνον μας σωτήριον — ἔμπρὸς στὸ Παρισινὸν Χρηματιστήριον

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΕΝ ΑΝΑΤΟΛῃ
ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΣΤΑΙΝ
ΜΕΓΑΛΗ
ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΕΠΙ Τῆ ΕΥΚΑΙΡΙΑ
τῆς μεγεθύνσεως τοῦ Καταστήματος
μὲ τιμὰς λίαν ἐκπεσμένας.

ΠΙΝΕΤΕ
ΤΟΝ ΥΓΙΕΙΝΟΝ ΖΥΘΟΝ
ΠΟΜΟΝΤΙ
1,800,000 λίτραι ΖΥΘΟΥ
ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΔΙΑΡΚΩΣ
εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Φερικιοῦ.
Ἡ μεγίστη του διάδοσις μαρτυρεῖ
τὰ πλεονεκτήματα τοῦ Ζύθου τούτου.

ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ
ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα
ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ
Διευθυντὴς καὶ ἀρχισυντάκτης
Μ. ΜΩΥΣΕΙΔΗΣ, ἰατρός.
Συνδρομὴ ἐτησίᾳ 40 Γρόσια
δι' ὅλην τὴν Τουρκίαν.
10 Φράγκα διὰ τὸ ἐξωτερικόν.
Ἡμίσεια τιμὴ διὰ τοὺς φοιτητὰς τῆς
ιατρικῆς.
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ:
Πέραν, 6, ὁδὸς Χατζῆ Ἀχμέτ, 6.